

De doop

Enkele gedachten uit de Bijbel

Soest Januari 2024
W. van Bezooijen

HOE ZIT HET?

¹ Inhoud	Pagina
1. INLEIDING	3
2. VOOR WIE IS HET BEDOELD?.....	4
3. IS ER EEN GENADEVERBOND?.....	5
4. MET WIE ZIJN DE VERBONDEN GESLOTEN?.....	9
5. SCHEMATISCH OVERZICHT OVER DE DOOP	13
6. SAMENVATTING DOOP.....	17
7. WAAROM KINDEREN VAN DE GEMEENTE NIET GEDOOPT MOETEN WORDEN	22
8. OVERDOPEN	27
9. KORTE OVERDENKINGEN ROND DE DOOP	28
10. VRAGEN DIE OVERBLIJVEN	29
11. AFSLUITING.....	30

¹ Foto voorkant: Engedi, Israël (1Sam.24:1)

1. INLEIDING

Herkenning of verwondering

Velen leven in het 'feest der herkenning' in plaats van in verwondering. Herkenning is een levenshouding waarbij je er, bewust of onbewust, op uit bent om alleen zaken te accepteren die je herkent en die overeenkomen met datgene wat je in gedachten hebt. Het is echter een kunst om kind te blijven en te leven in blijvende verwondering. Als kind verwonderen we ons voortdurend, maar naarmate we ouder worden verleren we het. 'Feest der herkenning' en 'zoektocht met verwondering' staan lijnrecht tegenover elkaar. Openstaan voor het laatste is een levenskunst. Verwondering leidt tot minder materialisme en haast. Of zoals iemand zei: 'Van alle emoties is verwondering de meest aantrekkelijke en begerenswaardige'. Met die houding is Abraham op reis gegaan. Hij was in staat om in verwondering open te staan voor de realiteit om hem heen. Dat is tegengesteld aan de vastgeroeste herkenning, kijken naar de dingen met de vraag of die overeenkomen met het stramien dat zich gevormd heeft in je gedachten. Daardoor kom je nooit meer in contact met de realiteit, maar alleen nog met datgene waarvan je vindt dat het herkenbaar en dus acceptabel is.

(Citaat L. Erwtelman Beth Yeshua Amsterdam)

Klaagliederen 3:40

***Laten wij onze wegen onderzoeken en doorzoeken,
en laten wij terug keren naar de Heere!***

Het doel van deze studie/overdenking is een dialoog te voeren in de geest van liefde en zachtmoedigheid.

Gelieve dit niet te lezen om bewijs te vinden dat het verkeerd is. De Joden uit Berea van Handelingen 17:10-11 waren edel omdat; ze zochten om te zien of wat Paulus zei, **waar was.**

Ze deden geen poging om te bewijzen dat wat hij zei **fout** was.

Deze studie is niet geschreven om u boos te maken, of u te ergeren.

Het is geschreven vanuit een verlangen om eerlijk met u na te denken over dit Bijbelse onderwerp.

God is het waard dat wij Hem en Zijn Woord serieus nemen. Zelfs als het ons pijn in het hart zou doen, moeten wij dat ervoor over hebben, als het gaat om de eer en wil van God.

Ik vraag u alleen gebruik te maken van de Schrift, om te komen tot uw conclusie, geen emotie.

Vergeet traditie voor een tijdje en probeer niet anders te accepteren dan wat het Eerste²- en Nieuwe Testament (ET en NT) te zeggen hebben.

Hartelijke groet,

Walter

² In deze studie wordt de term Eerste Testament gebruikt voor wat voor velen bekend is als het Oude Testament.

2. VOOR WIE IS HET BEDOELD?

Deze studie/overdenking is ontstaan door onze eigen zoektocht naar de Bijbelse doop.

In 2022 mochten wij door een wonder onze zoon Ruben uit de hand van God ontvangen en kwam ook de vraag op ons af; moeten wij hem laten dopen?

In 2017 maakten wij een reis naar Israël, vragen die we al hadden werden sterker. Zoals; met wie heeft God nu Zijn verbonden gesloten? Wat 'leren' de predikanten van Joodse afkomst in Israël in hun gemeentes en waarom wijkt dat zoveel af van wat wij hier horen? Wat is de vervangingsleer en wat is daar allemaal uit voortgevloeid? Enz. enz. Onze zoektocht heeft ertoe geleid dat wij in een aantal opzichten anders zijn gaan denken en handelen dan de meeste traditionele kerken in ons land voorschrijven.

Wat voor ons altijd voorop heeft gestaan in al onze studies/overdenkingen is: Wat zegt Gods Woord er over en:

- Wat staat er nu precies, eerst letterlijk.
- Wie heeft het geschreven, voor wie, aan wie?
- Wanneer is het geschreven?
- Wat was de aanleiding en in welke context?
- Met welk doel is het geschreven?

Wij zijn er van overtuigd dat de Bijbel alle antwoorden in zich heeft. Dat moet onze bron zijn waar wij uit putten.

De doop; enkele gedachten uit de Bijbel.

Het kan zijn dat er veel vragen leven over de doop. Veel mensen groeien op in een omgeving waar de kinderdoop de norm is.

In deze studie/overdenking willen wij mensen meenemen in wat de Bijbel ons daarover te zeggen heeft. We laten ons bewust niet leiden door Catechismus, doopformulier of Dordtse leerregels.

Het is ook niet onze bedoeling om te vertellen waar het allemaal fout zit, maar ons te focussen op de aanwijzingen die wij als lezer uit de Bijbel krijgen. U hoeft van ons niet klakkeloos over te nemen wat u hier leest.

Er zijn veel boeken te koop die over de doop gaan, meestal geschreven door predikanten. Het doel van deze studie/overdenking is om mensen in eenvoudige bewoordingen, heldere taal en op Bijbelse grond zelf tot nadenken aan te sporen.

Wij hopen en bidden dat u net als ons antwoord mag vinden op de vraag wat de Bijbelse doop is, hoe die ondergaan moet worden en aan wie het gegeven is. De Bijbel kent namelijk maar één waterdoop en geen twee...

Wij hebben zelf, in de zomer van 2023, de Bijbelse doop mogen ondergaan. Dit is voor ons een weg in geloof en gehoorzaamheid aan onze Hemelse Vader geweest.

En nu, waarom aarzelt u? Laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de naam van de Heere (Hand.22:16)

HOE ZIT HET?

3. IS ER EEN GENADEVERBOND?

In de Bijbel komen meerdere verbonden voor. Meestal tussen God en mensen, maar soms ook tussen mensen en mensen; bijvoorbeeld David en Nathan (1Sam.20:1-23).

Een verbond is eigenlijk een overeenkomst tussen (God en) mensen. Er wordt 'iets' beloofd of overeen gekomen. Dit wordt bevestigd met een contract, met zegeningen, en consequenties bij overtreding.

Welke verbonden kent de Bijbel?

Door de hele Bijbel door komen wij verbonden tegen. Vele werden er gesloten tussen koningen van het ene land met het andere land, om elkaar te helpen bij een aanval of elkaar niet lastig te vallen.

De Bijbel kent ook meer speciale verbonden en daar willen wij er een aantal van benoemen.

Sommigen zijn voorwaardelijk en sommigen zijn onvoorwaardelijk.

- Verbond tussen God en Adam en Eva (Gen.3:16-19).
- Verbond tussen God en Noach en de dieren (Gen.9:1-17).
- Verbond(en) met Abraham (Gen. 12 en Gen.15).
- Verbond met Israël na de bevrijding uit Egypte (Ex.24:7-8).
- Het nieuwe verbond gesloten met Israël (Jer.31:31-33).

Het genadeverbond

In de Bijbel lezen we dat God veel 'genadige' verbonden met mensen heeft gesloten. Maar welk van deze is nu het genadeverbond? De instelling van het genadeverbond kent de Bijbel niet. Wij moeten dus voorzichtig omgaan met het gebruiken van deze term (zie voor meer uitleg de verschillende onderwerpen over de doop op onze site).

Het genadeverbond is een 'theologisch' bedacht verbond en geen Bijbels verbond.

Met welke tekenen werden de verbonden gesloten.

In de Bijbel worden verbonden met bloed gesloten. Water wijst altijd naar reiniging.

Tekst	Gebeurtenis	teken	teken
Gen.15:7-18	1 ^e deel verbond met Abraham		bloed
Gen.17:10	2 ^e deel verbond met Abraham/opdracht besnijdenis		bloed
Ex.24:7-8	Mozes besprenkelt het volk met het bloed van het verbond		bloed
Luc.22:10	Pesach maaltijd/nieuwe verbond met Zijn bloed		bloed
Lev.	Vele teksten spreken over reiniging na waterbad	water	
Lev.8:6	Inwijding tot priester	water	
Lev.16:4-24	Reiniging voor grote verzoendag	water	
2Kon.4:14	Naäman gereinigt in de Jordaan	water	
1 ^e Testament	Vele teksten in de Thora wijzen water aan als reiniging middel	water	
Math.3:5-6	Reiniging van zonden door de doop	water	
?????	Kinderbesprenkeling, is water in één keer een verbondsmiddel geworden?		

Alleen hierom is het al vreemd dat zonder enig citaat, tekst, of onderwijs uit de Bijbel mensen in één keer een paar druppels water een verbondsteken noemen... Waar staat in de Bijbel dat dit is ingesteld?

HOE ZIT HET?

Wie heeft er recht op?

Voorbeeld: Een vader zegt tegen zijn dochter over twee jaar ga ik met pensioen en dan krijg jij van mij 1000 euro, en ze beklinken het met een glaasje wijn.

In de tussentijd gaat de dochter trouwen. Pa gaat met pensioen en geeft de dochter 1000 euro.

Haar man/schoonzoon mag er nu van mee profiteren want hij krijgt mogelijk van zijn vrouw 500 euro of ze gaan samen lekker een week op vakantie.

De schoonzoon deelt dus in de zegeningen van het verbond dat de vader met zijn dochter gesloten heeft, maar hij kan nooit naar zijn schoonvader gaan en zeggen: “pa geef mij die 1000 euro.” Er is hem namelijk nooit iets beloofd. Het verbond is al gesloten tussen vader en dochter!

Na Noach heeft God nooit meer met de mens een verbond gesloten, alle (oude en nieuwe) verbonden zijn met Israël gesloten. Door geloof mogen wij delen in de zegeningen van dat verbond wat God met Israël gesloten heeft (Gal.3:29).

Verschil tussen het oude en nieuwe verbond.

In het oude verbond trad men (nageslacht van Abraham) toe door geboorte. In het nieuwe verbond door geloof.

In het oude verbond behoorde men door geboorte tot Gods uitverkoren volk.

Aan het nieuwe verbond heeft men deel door wedergeboorte op grond van het geloof.

Het oude verbond geldt voor het volk Israël. Het nieuwe verbond ook!

Daarnaást geldt dit nieuwe verbond voor allen die buiten de wet om gerechtvaardigd willen worden door het geloof in Jezus Christus. Dat is het geheimenis dat geopenbaard is door Paulus (Gal.3:14 en 27-29).

Alleen door geloof komen wij tot Christus, worden wij één met Hem en komen wij in Hem tot de Vader. Hij heeft het zelf al gezegd: ‘Ik ben de weg’. Niemand komt tot de Vader dan door Mij’.

Een andere weg is er niet. Dat doet al vermoeden dat er ook geen weg van verkiezing tot zaligheid is!

U heeft geen deel aan het nieuwe verbond via het geloof van uw ouders, niet via de doop (kinderdoop of volwassendoop) en niet via een kerklidmaatschap.

Wel via de belijdenis van uw geloof in Hem, Die Zijn leven voor u gaf. Laat u met Hem verzoenen. Dan mogen ook wij dienaren zijn van het nieuwe verbond.

In Galaten staat een zeer belangrijke vermelding voor de heidenen. De sleutel tot de ingang naar het nieuwe verbond voor de heidenen wordt hier nog eens duidelijk uitgelegd. Door de dood aan het kruis heeft Christus ons vrijgekocht van de vloek der wet. Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen: Door het geloof!

Dus dit bevestigt Hij niet van kind tot kind! (Psalm 105 berijmd)

Door geloof zijn we vrijgekocht van de vloek der wet (niet van de wet zelf) en hebben we de belofte van de Geest ontvangen. Daarmee zijn we dus ook deelgenoot van het nieuwe verbond. Niet door de doop, niet door geboorte, niet door uitverkiezing, niet door heiliging in de gelovige ouders, maar: door het geloof! (Gal.3:13-14).

Kinderen worden op het erf van het verbond geboren?

Vaak wordt er over gesproken en bedoeld dat ‘onze’ kinderen op het ‘erf van het verbond’ geboren worden. Dat roept het beeld op; geboren op het erf maar je woont nog niet in de boerderij....

Als wij begrijpen dat God de verbonden met Israël gesloten heeft, en niet met de heidenen zullen wij eerlijk moeten bekennen dat Joodse kinderen wel op het erf van het verbond werden en worden

HOE ZIT HET?

geboren, zij worden besneden op grond van het verbond dat God met Abraham en Zijn (de joden) zaad gesloten heeft. God belooft hun tot een God te zijn en hun in menigte te doen uitgroeien en bijbehorend land te geven.

God heeft met Israël een verbond gesloten en als teken daarvan de besnijdenis gegeven als een eeuwige inzet. Daar is niets voor in de plaats gekomen.

De besnijdenis blijft dus een eeuwige inzet voor Israël. De volken die erbij komen, komen erbij door geloof! Of anders gezegd: Israël komt door het verbond tot het bloed (Leviticus) en de volken komen door het bloed tot het verbond (Golgotha). Of met de woorden uit de schrift: *“In het nageslacht van Abraham, Izaak en Jakob (het volk Israël dus) worden alle geslachten van de aarde gezegend.* (Gen.12:3) De gelovigen uit de volkeren komen op individuele basis tot het verbond, door geloof!!

Wij Nederlanders worden dus ingelijfd bij dat deel van Israël dat gelooft dat Jezus de beloofde Messias is!

In Jezus Christus is de God van Israël niet opgehouden met Israël, maar er juist mee verder gegaan. De kerken zijn vergeten -of hebben het niet gezien- dat ze bij het gelovige deel van Israël zijn ingelijfd. Israël is de gemeente! Geen Israël zonder de gelovigen uit de volkeren en geen gelovigen uit de volkeren zonder Israël. Het is Gods bedoeling die twee, die gescheiden waren, één te maken, God heeft dat mogelijk gemaakt op Golgotha.

En onze kinderen dan?

Mogen wij de vraag terug leggen? Waarom willen wij zo graag een teken van God voor onze kinderen, terwijl God die alleen aan Abrahams nageslacht gegeven heeft (de besnijdenis)?

God heeft onze kinderen niet een teken gegeven door natuurlijke geboorte, maar door wedergeboorte → de geloofsdoop.

We hebben onze kinderen in ‘bruikleen’ gekregen om hen op te voeden tot Gods eer. Gods wil voor uw kind is: *‘Hij wil niet dat enigen verloren gaan, maar dat allen tot bekering komen’* (2Petr.3:9).

Zullen wij zo elke dag voor- en met hen bidden?

Samenvatting:

1. Er bestaat veel verwarring over (genade)verbond en (kinder)doop, omdat mensen de leer van de verschillende verbonden door elkaar hebben gemengd. In de loop van de eeuwen is daardoor een ingewikkelde verbondsleer ontstaan die voor de doorsnee-gelovigen (kerkbankzitters) niet meer te volgen is.
2. Het doopformulier zegt dat *‘God met ons een verbond der genade opricht’*. De Bijbel kent echter geen *‘verbond der genade’* als zodanig. Bovendien heeft God Zijn verbonden met Israël gesloten (Rom.9:4), niet met ons, christenen, de kerk of de gemeente. Door wedergeboorte zijn gelovigen uit de volken mede-erfgenamen van de beloften van het nieuwe verbond.
3. De (kinder)doop is géén *‘zegel en ontwijfelbaar getuigenis dat wij een eeuwig verbond der genade met God hebben’*. Ook is de doop niet gegeven *‘om ons en ons zaad Zijn verbond te verzegelen’* zoals het doopformulier zegt. Waterdoop en verbond hebben namelijk geen directe relatie met elkaar.
4. De doop is géén *‘zichtbare bezegeling van Gods verbond’*. Wij worden niet door geboorte of waterdoop opgenomen in welk verbond dan ook. Ook zijn de beloften niet verbonden aan de waterdoop, maar aan het nieuwe verbond. Alleen door wedergeboorte krijgen we daar deel aan.

HOE ZIT HET?

5. Je doop gebruiken als: *'pleitgrond op Gods heil'* is niet zinvol. Het is raadzamer om te pleiten op het volbrachte werk van de Heere Jezus Christus.
6. Het veld- of merkteken en zegel van het nieuwe verbond is niet de waterdoop, maar het avondmaal.
7. Ook worden we door onze geboorte géén *'erfgenamen van het rijk Gods en van Zijn verbond'* (doopformulier). Dat worden we alleen door wedergeboorte.
8. Door de kinderdoop worden we niet ingelijfd in het verbond, de christelijke kerk of in Israël. De waterdoop is 'slechts' een van God gegeven instelling die uiterlijk uitbeeldt wat innerlijk met ons heeft plaatsgevonden, namelijk de wedergeboorte.
9. De doop is niet in plaats van de besnijdenis gekomen. De besnijdenis heeft niet afgedaan. De besnijdenis is een teken van het verbond, dat God exclusief met Abraham en zijn etnisch nageslacht heeft opgericht en dat voor Israël nog steeds van kracht is.
10. Er is geen Bijbelse grond voor de doop van kleine kinderen.

Afsluiting

Waarom wilt u zo graag uw kind *ten doop houden* als God het niet van u vraagt en er geheel geen aanleiding toe is gegeven vanuit de schrift?

Het is genade (onverdiende liefde) van God als u de kinderzegen heeft ontvangen. Ga met hen de weg die ons voor gehouden wordt uit de Bijbel: *"U moet ze (Gods onderwijs) uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat"* (Deut.6:7).

Accepteer dat God met Israël verbonden heeft gesloten en hun kinderen een teken heeft gegeven. En dat God niet minder van onze kinderen houdt! Vertel hen dat zij er toe doen en er helemaal bij horen ondanks hun zondige aard. Zij worden geheiligd in de ouders. Leer hen buigen voor de God van hemel en aarde, het Evangelie (blijde boodschap) is juist ook voor hen!

Wat een rijkdom als u straks bij het doopbad van uw, in Jezus gelovende, kind(eren) mag staan, en zij in hun leven d.m.v. opvoeding en onderwijs over Jezus Christus voor Hem mogen buigen en hun leven aan Hem mogen geven. Halleluja!

4. MET WIE ZIJN DE VERBONDEN GESLOTEN?

God heeft met Israël een verbond gesloten en als teken daarvan de besnijdenis gegeven als een eeuwige inzet; daar is niets voor in de plaats gekomen. De besnijdenis is een eeuwige inzet voor **Israël**. De volken die erbij komen, komen erbij door **geloof**.

Paulus zegt het in Rom. 3:30 “Die de besnedenen rechtvaardigen zal uit het geloof en de onbesnedenen door het geloof.

De kerken zijn vergeten of hebben het niet gezien, dat ze bij het gelovig deel van Israël zijn **ingelijfd** (zie Ef. 2:11-22). Dus niet elke keer spreken over kerk en Israël. In de Gemeente van Christus zijn we wel **onderscheiden** maar niet **gescheiden**!

Paulus besteedt er drie hele hoofdstukken van de Romeinenbrief (9-11) aan om de gelovigen uit de heidenen duidelijk te maken dat zij in de gemeente beslist niet de plaats van de Joden hebben ingenomen, maar dat zij slechts erbij zijn gekomen. Geen vervanging dus maar toevoeging!

De verkiezing van Israël (Rom. 9:1-29):

Zij zijn Israëlieten. Hunner is de aanneming tot zonen en de heerlijkheid en de verbonden want **óók** het **nieuwe verbond** is met **Israël** gesloten. En naar aanleiding van Rom. 9:6-8 worden wij ook geen geestelijke Joden o.i.d.

Rom. 9:24-26 er is wel sprake van **uitbreiding**, maar van een **vervanging** is hier geen sprake.

De heidenen krijgen door het geloof de **toegang** tot het heil en worden door God **toegevoegd** aan het gelovige deel van Israël. En zo worden beiden samen door Hem Ami (Mijn volk) genoemd!

Het behoud der heidenen en de dwaling van Israël (Rom. 9:30-10:3):

Lange tijd werd deze tekst door de kerk zo uitgelegd dat Paulus hier de aanneming der heidenen en de verwerping der Joden zou beschrijven (o.a. door M. Henry).

Paulus heeft het hier over het verharde deel van Israël. Het gaat dus eigenlijk over de dwaling **in** Israël en niet de dwaling **van** Israël! Het gaat over de Joden die hun behoud zoeken in het houden van de Thora. Het is dus **deze houding** die Paulus veroordeelt niet **het houden** van de Thora.

De gerechtigheid uit het geloof (Rom. 10:4-15):

“Want Christus is het einde der wet, tot gerechtigheid voor eenieder die gelooft.” Is Christus het einde van de wet? Nee! Want er staat “einde” (Telos =Grieks): Betekenis van het bereiken van het voor opgestelde doel. Christus heeft het volbracht, voltooid! Hij heeft de straf van de zondaars op zich genomen en door gehoorzaamheid de wet tot het einde toe vervuld.

Vers 12: We lezen hier dat er geen onderscheid tussen Jood en Griek is. Maar wat wordt hier bedoeld met ‘geen onderscheid’? Natuurlijk is er onderscheid, want een Jood en een Griek is toch niet dezelfde? Gal. 3:28: Hierbij is geen sprake van Jood en Griek enz. Gij allen zijt immers één in Christus. Dat is iets duidelijker. Natuurlijk zijn Joden en Grieken niet hetzelfde, net zoals mannen en vrouwen niet hetzelfde zijn. Maar er is tussen hen geen onderscheid wat de Zaligheid in Christus betreft. Joden en heidenen worden langs dezelfde weg behouden (Hand.15:11).

HOE ZIT HET?

De ongeloof van Israël (Rom. 10:16-21):

Ik vraag dan: God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! Ik ben zelf immers een Israëliet uit de stam Benjamin. God heeft Zijn volk niet verstoten dat Hij tevoren gekend heeft (Rom.10:16-21 en 11:1).

Verbonden:

De Bijbel noemt Israël herhaaldelijk de “gemeente des Heeren”. Het is nooit Gods bedoeling geweest dat naast deze gemeente een tweede gemeente zou ontstaan die een eigen leven zou leiden. Men maakt een grote denkfout als men Israël ‘de gemeente van het oude verbond’ noemt. In tegenstelling tot ‘de christelijke kerk als gemeente van het nieuwe verbond’. Aan wie is het nieuwe verbond immers beloofd en door wie is het tot ons gekomen? Het antwoord op deze vraag geeft Jeremia 31:31 **beide verbonden** zijn met Israël gesloten. Zoals Paulus ook zegt: Van **hun** zijn de **verbonden** (in meervoud dus) (Rom.9:4).

Helaas zijn er onder beide verbonden ook altijd al Israëlieten geweest die zich niet aan de afspraken met God hebben gehouden. Maar onder beide verbonden waren en zijn er ook Israëlieten die wél trouw gebleven zijn aan de Eeuwige! En met hen ging Hij verder. Het ongeloofige deel van Gods volk bleef- en blijft wel voortbestaan onder de naam Israël, omdat God ook met hen een plan heeft zoals we straks zullen zien. Maar alleen het gelovige deel van Israël is en blijft de gemeente des Heeren.

Onder beide verbonden werden ook de heidenen uitgenodigd om de God van Israël aan te nemen als Heer en Verlosser en te delen in Zijn zegeningen! Dat gebeurde onder het oude verbond door **lichamelijke besnijdenis**. **Dat** was een voorwaarde, men moest dus Jood worden. Onder het nieuwe verbond is de voorwaarde dat men **besneden van hart** is. Men hoeft dus geen Jood te worden, maar men ontvangt wél de burgerrechten van Israël met behoud van de eigen identiteit.

Er is dus geen enkele reden om te veronderstellen dat God Zijn volk Israël, dat Hij heeft uitverkoren om Zijn gemeente te zijn, verworpen zou hebben wegens ongeloof van slechts een déél van dat volk. Net zomin als dat Hij aan de gelovige heidenen de toegang tot Zijn gemeente zou ontzeggen, omdat een deel van de heidenen ongeloofig is! Nee, zonder Israël is de gemeente ontworteld. Paulus schrijft in de Romeinenbrief drie hoofdstukken om dit aan de gelovigen uit de heidenen duidelijk te maken. Helaas kwam zijn betoog blijkbaar niet overtuigend genoeg over gezien de geschiedenis van de afgelopen 2000 jaar en zijn we Jezus aan het annexeren ten koste van het Jodendom. Dit komt bijzonder duidelijk tot uitdrukking in de vervangingsleer, namelijk dat de kerk in plaats van Israël zou zijn gekomen.

De edele olijf:

Paulus heeft het in verband met de identiteit van de gemeente over ‘de edele olijfboom Israël’! Hij denkt allereerst aan het in Christus gelovende deel. Zij, de Messias belijdende Joden, zijn de eerstelingen die er voor zorg dragen dat de hele oogst geheiligd is. En de heidenen? Die zijn er volgens Paulus gewoon bij gekomen en niet in plaats van! Als er toekomst is, is het Israëls toekomst. Als er hoop is, is het Israëls hoop. De gelovigen uit de volken mogen daarin delen.

Uit de hele Romeinen brief blijkt overduidelijk dat Paulus niet is overgelopen tot de heidenen, maar hij bleef evenals alle Messias belijdende Joden van zijn tijd trouw aan zijn volk. Dat hij de “apostel der heidenen” werd, was eigenlijk een puur Joodse taak. Namelijk heidenen brengen tot het geloof in de God van Israël.

HOE ZIT HET?

Het is belangrijk te weten dat de gelovigen uit de volken alleen maar kunnen blijven bestaan als zij geënt zijn op de edele olijfboom Israël en de olie van **Zijn** wezen door ons allen stroomt!

De takken:

Paulus zegt in Rom. 11:18: “Beroem u niet tegen de takken. Indien gij u ertegen beroemt; niet gij draagt de wortel maar de wortel ú! Met andere woorden: Jullie zijn géén hoofd- maar **medebewoners**. Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen **waart** naar het vlees en onbesneden genoemd werd door de zogenaamde besnijdenis, die het werk van mensen handen aan het vlees is, dat gij te dien tijde zonder Messias waart, uitgesloten van het **burgerrecht Israëls** en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld” (Ef.2:11-12).

Met Gods plan voor de wereld neemt Israël een bijzondere plaats in. Want elke zegen die Hij de mensheid gaf, gaf Hij via Israël: Het Eerste testament en de tien geboden. Het verlossingswerk van Jezus en de uitstorting van de Heilige Geest vonden plaats in Jeruzalem. Het waren Joodse apostelen en evangelisten die hun leven gaven voor verspreiding van het Evangelie onder de heidenen...

Reeds vanaf het begin van de toetreding van niet-Joden tot de gemeente, hebben de gelovigen uit de volken de tijdelijke en gedeeltelijke verharding van de Israëlieten verkeerd begrepen en daaruit geconcludeerd dat God Zijn volk verstoten en door de kerk uit alle volken heeft vervangen. Met alle overtuiging en bewijskracht die hij maar kon aanvoeren, verzette Paulus zich hiertegen in hoofdstuk 11 van zijn brief aan de Romeinen.

Israël slechts ten dele verworpen (Rom. 11:1-10):

“Ik vraag dan: God heeft Zijn volk toch niet verstoten? Volstrekt niet! enz.

Alleen de uitverkoren Israëlieten, Gods **kinderen naar de Geest**, zij die tevoren door Hem gekend waren, verkregen rechtvaardiging. De anderen, de rest van Israël, de **kinderen naar het vlees**, werden tijdelijk verhard, om ook de heidenen in Gods heilsplan te kunnen betrekken!

Een **misverstand** is dat geheel Israël afgewezen werd: Geen sprake van! zegt Paulus, ik ben notabene zelf ook een Jood.

Velen van de Joden hebben Christus en daarmee de enige weg tot behoudenis afgewezen, maar niet allen: “dat zij verre” zegt Paulus. Anders zou hij zijn eigen aanspraak vernietigen en zichzelf verworpen zien.

Zeker Israël is gestruikeld, althans een deel van Israël, maar niet zo gestruikeld om te blijven liggen.

Paulus zegt: “absoluut niet” Israël zal weer opstaan!

De struikeling van Israël, het heil der heidenen (Rom. 11:11-24):

Door hun ongehoorzaamheid en tijdelijke afwijzing van Jezus is het heil tot de heidenen gekomen om de Joden tot jaloersheid te wekken.

Het is duidelijk: de olijfboom is Israël met wortel en takken. Door die wortel en die stam stroomt het levenssap van de omgang met God tot in de takken. De wilde takken (gelovigen uit de heidenen) die overgeplant zijn op de goede olijfboom, danken aan deze sappen hun leven. Als Israël er niet meer is, is de kerk ontworteld. Een kerk of gemeente die niet op Israël is geënt, is niet levensvatbaar en heeft Bijbels gezien geen bestaansrecht. Maar spreekt Paulus niet ook over de verwerping van Israël als volk, als gemeente? Nee! Hij heeft het alleen maar over ‘enkele takken die weggebroken zijn, opdat op deze vrijgekomen plekken wilde takken tussen hen in geënt konden worden’. Hij heeft het niet over het omhakken van de hele boom. (En ook niet in plaats van zoals sommige vertalingen weer geven.)

Wij mogen komen bij het gelovig deel van Israël dat haar eigen Verlosser wél kent en belijdt.

HOE ZIT HET?

Geënt:

Wij mogen sámen leven vanuit de saprijke wortel. Daar zit wel een voorwaarde aan vast: Wij moeten eerst volledig weggekapt worden van de wilde olijf waartoe wij van nature behoren. Deze wilde takken moeten eerst **afgesneden** worden uit de stam van herkomst. Anders zijn we alleen **verbonden** en **niet** echt **geënt**, omdat we nog vast zitten aan de oude stam; zoals het loslaten van heidense feestdagen en rituelen die vermengd worden met geestelijke dagen en gebruiken.

Onbekeerde Joden zijn takken van de goede olijfboom, zij zijn weggebroken wegens hun ongelooft. Zodra ze zich bekeren en Jezus als hun Messias aanvaarden, is het God die ook hen aanvaardt en op hun eigen onderstam terug ent. Wij moeten dus bescheiden zijn tegen over de Joden!

Joden hoeven slechts in hun oorspronkelijke olijfboom te blijven om vruchten voort te brengen. Terwijl de heidenen moeten worden overgeplant, want de wilde olijf is onvruchtbaar. Voor hen komt het pas tot leven en vrucht dragen als ze deel krijgen aan Israëls geestelijke goederen, Gods inzettingen.

De bekering der heidenen en het behoud van Israël (Rom. 11:25-36):

Een **deel** van Israël is verhard. Dat wil dus zeggen dat er ook een deel **niet** verhard is (vers 25).

Dus niet **dé** Joden hebben Hem afgewezen. En niet **dé** Joden zijn ongehoorzaam en wijzen het Nieuwe Testament af. Het niet-verharde deel zijn niet 'christenen' geworden. De 3000 mensen die zich op de pinksterdag bekeerden en gedoopt werden, waren Joden en géén christenen.

Het is volgens Paulus een geheimenis dat hij gaat uitleggen. Terwijl de Eeuwige de oogst van de heidenen binnenhaalt, verzamelt Hij tegelijkertijd de verstrooiden van Israël op de hele aarde en brengt hen terug naar het land dat Hij hun vaders onder ede beloofd heeft.

Het Israël dat gedeeltelijk verhard was, zal behouden worden. Maar let wel Paulus heeft het hier niet over degenen (Joden en niet-Joden) die **bewust** hebben gekozen voor Gods tegenstander (vers 26-27). Hier wordt gesproken over dat deel van Israël waarvan Paulus in vers 8 heeft gezegd dat 'God Zelf hun een geest van diepe slaap, ogen om niet te zien en oren om niet te horen' heeft gegeven. Van hún zal de tijdelijke bedekking weggenomen worden. *"Want de genadegaven en de roeping Gods zijn onberouwelijk"* (Rom.11:28-29). Wij plukken de wrange vruchten van 18 eeuwen christelijk antisemitisme en anti-judaïsme. De kerk is losgeraakt van wat Paulus noemt de *edele olijf*.

Als volk zijn zij nog steeds de uitverkorenen. Hier staat Gods reputatie op het spel!

De behoudenis van Israël:

In vers Rom. 11:26a wordt niet bedoeld dat Paulus Israël in de kerk liet opgaan. In het voorafgaande gedeelte van de olijfboomallegorie is de blijvende centrumfunctie van Israël benadrukt: Niet de kerk maar Israël is de edele olijfboom. Redding voor de Jood en óók de Griek loopt uitsluitend via Christus **Er is geen andere weg!** Hij Zelf heeft gezegd: *"Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door Mij"* (Joh. 14:6).

HOE ZIT HET?

5. SCHEMATISCH OVERZICHT OVER DE DOOP

Vraag:

- Waarom wordt van de Bijbelse volgorde afgeweken? (Eerst geloof dan doop)
- Waarom is Christus niet als kind gedoopt?
- Als de doop van baby's door middel van besprenkeling of begieting niet door Jezus is ingesteld; noch door de apostelen werd geleerd of toegepast, en bijgevolg niet uit God maar uit mensen is; hoe, waar en wanneer is dit gebruik ontstaan?

TEKST	GEBEURTENIS	BIJZONDERHEDEN
	GEZINSDOOP ??	
Hand.10:44-48	Tijdens de prediking van Petrus valt de H-Geest op de aanwezigen	Diegene worden gedoopt die het Woord hoorden
Hand.18:8	Crispus de overste komt tot geloof met zijn gehele huis	zij werden gedoopt die hoorden en geloofden
Hand.16:14-15	Lydia komt tot geloof en haar hele huis	Er staat nergens dat ze getrouwd was en kinderen had. Wel personeel
Hand.2:32-34	De gevangenisbewaarder komt tot geloof	Hij verblijdde zich dat zijn gehele huis tot geloof gekomen was (of en hoeveel kinderen er waren staat er niet) en al waren er baby's, ze kunnen ook niet geloven.....
Hand.2:41	De Pinksterdag	Zij die het Woord met vreugde aannamen , werden gedoopt
Hand.8:12	Prediking van Filippus in Samaria	Zij geloofden en werden gedoopt mannen en vrouwen
Hand.19:2	Apollos in Korinthe	Doel is de H-Geest ontvangen na de doop, na tot geloof gekomen te zijn
Marc.7:30	Farizeeën verwerpen het raadsbesluit van God en worden <u>niet</u> gedoopt	Bijbel leert: geloof = dopen. Ongeloof = niet dopen. Dit vraagt volwassenheid.
Oikos/gehele huis	Vaak wordt Oikos (gehele huis) aangehaald, om te bewijzen dat er óók kleine kinderen aanwezig waren	Dit betekent niet per definitie alle huisgenoten (zie volgende)
1Sam.1:21-22 1Kron.10:6	Elkana gaat met zijn ganse huis weg om te offeren Saul sterft en zijn gehele huis	Hanna en Samuël blijven thuis Isbóseth blijft leven
Gen.35:2	“ toen zei Jacob tot zijn huisgezin en tot allen die bij hem waren, doet weg de vreemde goden die in het midden van u zijn”.	Spreekt hij hier ook tot de zuigelingen? konden zij ook de vreemde goden wegdoen?
Teksten NT	45 teksten gaan over volwassen mensen die gedoopt worden! Geen één over kinderdoop....	Elke keer gaat het over mensen die kunnen gelooven , belijden , aanvaarden enz.

	EN DE KINDEREN DAN ?	
Marc.10:14-16	De kinderen worden gezegend	Laat de kinderen tot mij komen enz. Christus omarmde ze en zegende ze
Matt.18:10	De kinderen niet verachten	Kinderen zijn belangrijk in Gods ogen, pas op dat u ze niet veracht
Ez.16:24	<u>Mijn</u> kinderen	Kinderen zijn het eigendom van God

HOE ZIT HET?

ET/ NT Deut.31:13	Spreekt niet over "status" overleden kinderen, de Bijbel zwijgt hierover. Geen brug bouwen als die er niet is	Ouders zijn het middel om kinderen te onderwijzen in het eren van de Heere
Ez.18:23/32 1Tim.2:4 2Petr.3:9	Hier wordt Gods belofte en wil voor ons bekend gemaakt	Dit onze kinderen op hun hart drukken en leren
BAPTIZO = ONDERDOMPELEN		
Nieuwe testament	Baptizo komt ongeveer 70 keer voor!	Werkwoord = babtizo Besprenkeling = rantizo, maar dat wordt in de Bijbel nergens gebruikt in verband met de doop!
	Dopen en besprenkelen zijn geheel verschillende handelingen > zie Lev.4:6	
Lev.4:6	De priester zal zijn vinger in het bloed dopen (Hebreeuws; taval) (Grieks; bapto) en van het bloed zeven maal sprekelen (Hebreeuws; hiza) (Grieks; raino)	De vinger van de priester werd gedoopt om met het bloed te spreken, maar het spreken was geen dopen!
	Besprenkeling door de predikant	De predikant doopt zijn vinger/hand en besprenkelt het kind....
	Hoeveelheid water is niet belangrijk of kan net zo goed begieten of besprenkelen zijn....	Als God in Zijn woord dopen niet uitsluitend onderdompelen genoemd had, had Hij zeker ook andere woorden gekozen dan alleen maar baptizo. Het is dus zowel Bijbels alsook taalkundig onverantwoord het onderdompelen op eigen houtje te veranderen in besprenkelen.
Didaché	Geschrift van de vroege kerk	Vaak gebruikt om aan te halen dat besprenkelen ook mag; men vergeet te melden dat er bij staat dat er vooraf door de doper en gedoopte <u>gevast</u> moet worden (niet door baby's te doen)
Hand.8:36-38	De doop van de kamerling	Hier daalt Filippus samen met de kamerling af in het water om te dopen (ze konden ook een waterzak pakken)
	Jezus wordt door Johannes gedoopt	Hij had het niet nodig, maar laat zien hoe het moet
Rom.6:1-6	Betekenis van de doop	De focus ligt net als bij: Pascha = Zijn dood. Zo is het bij de doop: begraven met Hem en opgestaan in Hem.
Tit.3:5	Bad der wedergeboorte	Teken van wedergeboorte, het water dat hem omringt en waaruit hij verrijst is hiervan het beeld. Hij wordt getrokken uit de duisternis naar het licht. Nooit kan de besprenkeling van kinderen dit mysterie van de wedergeboorte uitbeelden.

HOE ZIT HET?

VERVANGINGSLEER		
TEKST	GEBEURTENIS	BIJZONDERHEDEN
Doop formulier	De doop neemt de plaats van de besnijdenis in	Dopen is gebaseerd op de vervangingsleer, het idee dat de kerk in plaats van Israël is gekomen
Is de Doop i.p.v. besnijdenis gekomen	Waar staat die tekst?	Dat de doop dezelfde betekenis zou hebben in het NT als de besnijdenis in het ET?
Gen.17:7	Verbond met Abraham	Vindt niet zijn vervulling in Hand.2:39
Jer.31:31	Over het nieuwe verbond	In de eerste plaats met Israël en Juda en niet met de heidenen, die er <u>na</u> hun bekering uiteraard wel bij mogen horen!
Jer,31:31	Zowel het oude en nieuwe verbond (niet verwarren met het ET/NT) zijn gesloten met Israël niet met de gelovigen uit de heidenen	De Israëlieten kunnen alleen op individuele basis uit het verbond vallen door ongelof, de gelovigen uit de heidenen (wij dus) kunnen intreden in het verbond door <u>geloof</u> en worden dan wilde loten en <u>mede</u> erfgenamen.
Hand.2:39	Beloofte	Doelt dus niet op het verbond maar op de belofte van de Heilige Geest
	Doop teken van het nieuwe verbond ?	Omdat de besnijdenis het teken van het oude verbond is?
	Verbonden	Beide verbonden sluiten elkaar niet uit. Het nieuwe verbond is geen voortzetting van het oude maar loopt er parallel mee, op een hoger niveau.
	Doop teken van het nieuwe verbond (2)	Nergens in de Bijbel een bewijs van deze stelling. Integendeel! (zie volgende)
Luc.22:20	Deze drinkbeker is het Nieuwe Testament in Mijn bloed	Deze beker is het teken en niet de doop.....
	Doop is niet in plaats van de besnijdenis gekomen	Tijdens de doop vindt in de verborgenheid onder water wel een geestelijke besnijdenis plaats: de besnijdenis des harten!
	Besnijdenis van Joodse kinderen	Vandaag de dag worden de kinderen van Joodse ouders die geloven in Jezus Christus nog steeds besneden als merkteken van het verbond dat met hen gesloten is.
Kol.2:11-12	Besnijdenis van het hart	Besnijdenis van het hart een onderdeel van het proces der wedergeboorte, en de doop is een getuigenis van de wedergeboren mens!
Doop in de naam van Jezus		
Matt.3:5-6	Doop door Johannes (Jochanan ha matbiel) (Johannes de onderdompelaar) in de Jordaan	Joden werden gedoopt in de Jordaan wanneer ze zich bekeerden van hun zonden
Matt.21:23-27	Dopen door Johannes	Johannes doopte niet op eigen houtje

HOE ZIT HET?

Matt.3:16	Doop van Jezus (niet plaatsvervangend, want dan hoefde niemand na Hem gedoopt te worden)	Jezus had het niet nodig gedoopt te worden, want Hij was rein, maar als voorbeeld te laten zien dat de onderdompeling nodig zou zijn om deel te hebben aan het nieuwe verbond en het Koninkrijk van God.
	Vele rituelen uit de Thora zijn reeds weerspiegelingen van hetgeen later zou komen	
Ex.29:4/ 40:12	Inwijding tot priester	
Lev.8:6	Inwijding	Miq'va ritueel reinigen door onderdompeling
Lev.16:4 en 24	Grote verzoendag	
	Bruiloftsritueel	Vrouw moest zich eerst wassen en daarna ritueel reinigen door onderdompeling
Tit.3:5	Vernieuwing	Bad der wedergeboorte
Rom.6:3-4	Gestorven aan de zonde	Met Hem begraven in de dood en daarna in een nieuw leven <u>wandelen</u> met Hem
Hand 22:16	En nu, waarom aarzelt u? Laat u dopen en uw zonden afwassen onder aanroeping van de naam van de Heere	
	Doop en de Feesten	
	Vervulling van het Pinksterfeest, velen werden gedoopt door onderdompeling.	De mikwé baden zijn nog in Jeruzalem te vinden

Enkele Bijbelse Aanwijzingen	
1	In de Bijbel alleen doop door onderdompeling nadat iemand bewust tot geloof is gekomen
2	Bekering gaat aan de doop vooraf
3	Een duidelijk geval van kinderdoop wordt in de Bijbel niet genoemd, evenmin wordt de kinderdoop bevolen
4	Als volwassenen worden gedoopt, belijden zij hun geloof en dat wordt door de doop bezegeld
5	Doop is <u>niet</u> het teken van het nieuwe verbond dat is het bloed van Jezus (Luc. 22:20)
6	Doop is getuigenis van de wedergeboren mens
7	Besnijdenis = dit jongetje is Joods = geen geloof voor nodig. Komt hij later tot geloof, dan wordt hij gedoopt
8	Er is nauwelijks iets dat zó helder en duidelijk in de Bijbel wordt benadrukt als de noodzakelijkheid van Bekering die aan de doop moet vooraf gaan
9	Doop beeldt een begrafenis en opstanding uit!
10	Gelovige word je niet door geboorte maar door het persoonlijk aanvaarden van Christus
11	We vinden in de Bijbel geen verantwoording voor de praktijk dat ouders voor hun kinderen deze doop Beslissing mogen nemen
12	Men laat zich niet dopen, zonder er zelf bij betrokken te zijn, maar de doop vraagt een bewuste keuze en belijdenis
13	De doop is geen ik gerichte individuele actie maar de gemeenschap met gelovigen is het doel
CONCLUSIE	
	Samenvattend missen wij dus in de kinderdoop de bekering, het geloof, het afleggen van de oude zondige mens, de wedergeboorte. En het kan derhalve vanuit Bijbels perspectief gezien niet worden erkend als doop. Zij heeft geen enkele betekenis in het Koninkrijk van God; maar vormt een barrière om tot de ware doop te komen!

6. SAMENVATTING DOOP

Nogmaals willen wij proberen zo eenvoudig en gedetailleerd mogelijk de Bijbelse zienswijze te belichten uit het woord van God over de Bijbelse doop.

En voor ons blijft de vraag waar vanuit we steeds onderzoeken; hoe kunnen wij zo dicht mogelijk blijven bij wat de Bijbel, Jezus en de apostelen ons onderwijzen en voordoen oftewel wat is het meest aannemelijke en het beste te onderbouwen?

1 God is genadig

Dat God genadig is, blijkt niet pas nadat Hij Zijn verbond met Abraham sloot, of Israël uit Egypte bevrijdde. God **is** genadig! Hij opende de weg, wat geen mens wilde en kon, in de hof van Eden. Hij was het die de mogelijkheid opende voor een nieuwe relatie!

En zo is Hij altijd de Eerste die tot de mens komt met Zijn rijke boodschap.

2 Verbond

Abraham werd **niet** besneden op grond van de belofte maar op grond van zijn **rechtvaardigheid** door zijn geloof. **Alleen voor Abraham** gold dat de besnijdenis een teken en zegel van zijn rechtvaardigheid door het geloof was (Rom.4:11-12). Dat gold uiteraard **niet** voor de pas geboren nakomelingen, voor hen was de besnijdenis niet meer dan een verbondseis (en als zodanig ook “teken van het verbond” (Gen.17:11) Aan de besneden staat was te zien dat hij bij het verbond met Abraham en diens nakomelingen hoorde.

Wél koppelt de Bijbel aan het besneden zijn ook vaak de oproep om je hart te besnijden (Deut.10:16 Jer.4:4).

Er wordt nergens gesteld dat gelovigen delen in het verbond met Abraham. immers wij zijn geen nageslacht van Abraham.

Wanneer zijn nakomelingen zich later lieten besnijden, was dat niet een ‘zegel’ op hun geloof (Want het gebeurde vóórdát zij geloofden en het was nog maar de vraag óf zij ooit tot geloof zouden komen...)

De besnijdenis was en is het teken van het eeuwig verbond dat God met Abraham en zijn **natuurlijke nakomelingen** (joden) oprichtte, en daar zal de Messias uit voortkomen!

Het ware zaad van Abraham bestaat niet uit natuurlijke kinderen, maar uit gelovigen.(Gal.3:29)

Wie de kinderdoop in de plaats van de besnijdenis stelt, gaat weer naar de natuurlijke lijn der geslachten. De doop heeft dan betrekking op het natuurlijke en tijdelijke leven.

De besnijdenis is het blijvende teken van de uitverkiezing van **Israël**.

Twee soorten nageslacht van Abraham

Uit de Bijbel blijkt dat Abraham twee soorten nageslacht heeft:

- **Natuurlijk:** Met Abrahams zaad richt God Zijn verbond op (Gen.17:7-8) en stelt de besnijdenis in (Gen.17:1-14) Israël (niet de kerk!) is de drager van alle beloften, de joden zijn de uitdelers (doorgevers) van Gods zegen.
- **Geestelijk:** Abraham wordt door God gesteld tot een vader van menigte van volken (Gen.17:4-5) ja, van alle volken (Gen.22:18). Door de doop door onderdompeling betuigt iemand zijn geloof in Jezus Christus, en gaat zo in het voetspoor van vader Abraham.

3 Wat is de plek van de heidenen in het verbond met Israël?

Jeremia spreekt over het nieuwe verbond dat met Israël en Juda wordt gesloten; dat is het Noorder rijk en het zuiderrijk (Jer.31:31) maar daarbij vermeldt de profeet niets over de heidenvolkeren.

Ook Paulus zegt het in Rom. 9:4: van **hun** zijn de **verbonden**. In meervoud dus.

En zie ook Ef.2:11-13 over vreemdelingen van de verbonden.

HOE ZIT HET?

Onder beide verbonden werden wel de heidenen uitgenodigd om de God van Israël aan te nemen als Heer en verlosser en te delen in Zijn **zegeningen!** (Gal.3:14)

Beide verbonden sluiten elkaar niet uit. Het nieuwe verbond is geen voortzetting van het oude, maar loopt er parallel mee, op een hoger niveau.

4 De zegen via Israël tot zegen voor de gelovigen uit de heidenen

Het is genade van God dat wij, die uit de heidenen zijn, alhoewel Hij ons niet heeft uitverkoren uit de volken, en Hij geen verbond met ons heeft gesloten, dat wij ook mogen delen in de zegeningen:

De Joden

- Abrahams zaad naar het vlees > God heeft met hen een verbond gesloten.
- Die besneden zijn van hart (geloven) mogen de gerechtigheid van Christus deelachtig worden (Abrahams zaad naar het geloof)

En de heidenen

- Waarmee God geen verbond heeft gesloten, mogen nochtans delen in de zegeningen van dat verbond met Zijn volk Israël
- Die besneden zijn van hart (geloven) mogen de gerechtigheid van Christus deelachtig worden (Abrahams zaad naar geloof)
- Wij mogen leven onder de heerschappij van het Woord van de God van Israël.
- Ook tot ons komt de blijde boodschap (evangelie) dat Jezus voor onze zonden is gestorven en is opgestaan.

5 Doop

Waarom moeten wij onze kinderen niet dopen? *Waarom gaan wij er niet vanuit dat de kinderdoop een Bijbelse instelling is?*

- In de Bijbel worden er geen kinderen gedoopt. (*het wordt niet concreet genoemd, gelovige volwassenen wel*)
- De Bijbel geeft er nergens opdracht toe.

Dit zullen wij nu verder uitwerken.

Er is geen één direct duidelijke tekst die ons vertelt dat kinderen gedoopt worden, laat staan besprenkeld worden.

Het feit dat baby's mee gedoopt werden wanneer het hele huis gedoopt werd, is dus volgens ons een aanname.

De Bijbel geeft als het anders is het aan zoals bijvoorbeeld in Hand.21:5 (Afscheid van Paulus) hier wordt duidelijk beschreven dat er kinderen bij aanwezig waren...

Sommigen zeggen: De Bijbel zegt het niet, dus is het wel zo (zwak argument, zeker bij zo'n belangrijk fundamenteel onderwerp).

Aannemelijker is: De Bijbel zegt het niet, dus:

1 Het is niet zo. *vooral als we kijken wat de doop werkelijk inhoudt; kan een kind daar aan deelnemen?*

2 We weten het niet, maar niet sterk genoeg om er een doctrine op te bouwen. (En zeker niet met meerdere teksten uit de Bijbel te onderbouwen.)

7 Doop en besnijdenis

Er staat nergens in de Bijbel dat de doop in de plaats van de besnijdenis is gekomen. de besnijdenis en doop zijn twee heel verschillende gebruiken, ieder met zijn eigen betekenis. Op grond van de Bijbel kunnen wij zien: De besnijdenis is het teken van het eeuwig verbond met Abraham en zijn Joodse nageslacht. (Gen.17:7-10 / Ps.105:8-10)

Als we zeggen dat God dat verbond ook met ons heeft gesloten moeten we ook verhuizen naar Israël en ons laten besnijden.....

8 Vervanging

De doop van kleine kinderen van gelovige ouders is het teken van de werking van God in de lijn der geslachten, door natuurlijke afstamming. Maar God heeft zo'n teken, nl. de besnijdenis, juist gereserveerd voor Zijn volk Israël, Zijn uitverkoren volk, waarmee God Zijn verbond heeft gesloten, in de lijn der geslachten, door natuurlijke afstamming. De kinderdoop is daarmee bij uitstek het teken van de vervanging van Israël als Gods volk, door de kerk.

Oftewel de kerk eigent zich iets toe wat niet voor haar bedoeld is.

9 Huisgezinnen

De geschiedenis van Cornelius uit Handelingen 10 laat zien dat het volwassenen betrof:

1. Allen waren Godvrezend.(10:2)
2. Allen hoorden de boodschap (10:33)
3. Allen ontvingen de Heilige Geest (10:44)
4. Allen spraken in tongen (10:46)
5. Allen werden gered en gedoopt (10:48)

Op basis van deze gegevens is het aannemelijk dat hier geen baby's bij waren, of in ieder geval niet onder de beschrijving van "allen" werden gerekend. Stel je voor:

Situatie A

Meneer en mevrouw Cornelius komen tot geloof zij worden gedoopt en hun baby ook.

Voor meneer en mevrouw Cornelius betekent het doopwater:

- Het watergraf, onder gaan in het water en opstaan in Hem, het beeld dat betekent dat zij overgezet zijn van het rijk der duisternis in het koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde (Kol.1:13)

Voor baby Cornelius betekent het doopwater:

- Inlijving in het verbond: doop in de plaats van de besnijdenis. Waar, hoe en wanneer zal de baby van zijn geloof in de Messias getuigen als hij later tot geloof komt en kunnen wij daar iets van in de Bijbel lezen wat er dan moet gebeuren?

Begrijpt u het nog?

Situatie B

Meneer en mevrouw Cornelius komen tot geloof zij worden gedoopt.

Voor meneer en mevrouw Cornelius betekent het doopwater:

- Het watergraf, onder gaan in het water en opstaan in Hem. Het beeld laat zien dat zij overgezet zijn van het rijk der duisternis en overgezet zijn in het koninkrijk van de Zoon van Gods Liefde. (Kol.1:13)

Stel dat er baby's aanwezig zijn:

- Kinderen zijn geheiligd in de ouders (meeverzekerd op de "zorgpas" van hun ouders en moeten later hun eigen "zorgverzekering" afsluiten) daar is de doop niet voor nodig.
- Het klopt dat redding niet individualistisch is, dus kinderen zijn automatisch inbegrepen bij de redding van hun ouders daar is de doop niet voor nodig!

Enkele voorbeelden:

- Noach 's kinderen gered omdat hun vader rechtvaardig wandelde (Gen.7:1)
- Paaslam werd door de ouders gegeten en het bloed door vader gesmeerd op de posten en beschermd het hele gezin (Ex.3:13)
- Rachab sloot een verbond met de verspieders en haar hele familie werd behouden. (Joz.2:18)
- Gezegend zal zijn de vrucht van uw schoot. (Deut.28:4)

10 Voorwaarde voor de doop

Geloof én bekering

Hand.8:36 De kamerling (als de kamerling niet geloofde zou hij dan ook gedoopt worden.....)

*En Filippus zeide: **indien gij van ganser harte gelooft, zo is het geoorloofd.** En hij, antwoordende, zeide: **Ik geloof, dat Jezus de Zoon van God is.** Indien, wijst op een voorwaarde. Dus als de dopeling niet geloofd is het niet geoorloofd.*

Hand.2:38 De pinksterdag: Bekeer u en laat ieder van u (*en uw kinderen? kunnen kinderen zich bekeren?*) gedoopt worden.

Baby's kunnen de Bijbelse doop niet ontvangen, want de doop is uitsluitend voor mensen die **onderwezen zijn, geloven en belijdenis van hun zonden hebben gedaan.**

Daarnaast tast de kinderdoop de betekenis van de Bijbelse doop aan en men beroofd het kind daardoor ook van het sterkste getuigenis van zijn opstanding.

11 Betekenis die de Bijbel toekent aan de doop

De Bijbelse doop is een instelling die de mens herinnert aan de dood, de begrafenis en opstanding van Jezus Christus (Rom.6:3-6). Door de doop wordt een openbaar getuigenis afgelegd, dat het oude leven met Christus gekruisigd is en nu symbolisch in het watergraf gelegd wordt, om daarna weer op te staan in een nieuw leven.

De doop die ná de bekering plaats vindt, is het zegel op de vereniging van de gelovige ziel met zijn Verlosser Jezus Christus.

12 Toezegging

De doop wordt nergens in de bijbel aangeduid als een teken van Gods belofte, ook niet als een "teken van het verbond".

De doop redt ons niet, maar de daaraan verbonden Bijbelse voorwaarden.

13 Inlijving

De Bijbelse doop betekent geen inlijving in een verbond maar een belijdenis van het deel hebben aan de zegening van het nieuwe verbond door het geloof in de jood Jezus Christus. De doop is dus geen teken en zegel van een verbond, maar is een teken van de gemeenschap met de dood en opstanding van Jezus Christus. De gelovigen zijn ook een volk van God (Hand.15:14 / Rom.10:19) echter niet door natuurlijke geboorte maar door wedergeboorte. Bij de gelovigen past daarom ook geen teken door natuurlijke geboorte, maar God heeft voor de gelovigen een teken ingesteld m.b.t. de wedergeboorte: de doop.

14 Kolossenzen 2

De besnijdenis die hier genoemd wordt, is de besnijdenis van het hart. Je hart veranderd. Je wil wordt vernieuwd. Dat heeft te maken met de bekering en de doop met de Heilige Geest.

Het gaat in deze tekst beslist niet over de besnijdenis van de voorhuid!

Deze "besnijdenis" die de vernieuwing van het hart betekent, is in de plaats van de besnijdenis van het oude testament gekomen, voor de gelovigen uit de heidenen.

15 Heilige Geest

Een gezonde wedergeboorte bestaat uit: bekering, waterdoop en vervulling met de Heilige Geest (Hand.2:38 / 8:12-17)

De zonden worden vergeven en dan kan de Heilige Geest daarin wonen.(Hand.9:17 / 10:46 / 19:5).

HOE ZIT HET?

16 Volgorde in het nieuwe testament

- 1 Er vindt prediking van het Evangelie plaats.
- 2 Er zijn mensen die aan de prediking gehoor geven en tot geloof komen.
- 3 Deze mensen worden gedoopt. Ze leggen hiermee de belijdenis af, dat ze het verlossingswerk van Jezus Christus nodig hebben om met God verzoend te worden en dat ze niet langer voor zichzelf willen/kunnen leven, maar voor Hem, Die voor hen gestorven en opgewekt is. Hierin past geen doop van baby's.

17 Samenvatting

KINDERDOOP	GELOOFS/VOLWASSEND OOP
Geen Bijbels gebod	Bijbels bevel
Mist Bijbels fundament	Opdracht van Christus
Lering van mensen	Leer van God
Van onbekende latere oorsprong	Oorsprong in Gods woord
Zonder wedergeboorte	Ná wedergeboorte
Is geen bad der wedergeboorte	Is bad waar wedergeboorte wordt gesymboliseerd
Alleen natuurlijke geboorte	Geestelijke geboorte
Geen sprake van geweten bij baby's	Bede van een goed geweten tot God
Alleen geloof van de ouders	Persoonlijk geloof
Baby's	Mannen en vrouwen
Passief, gedragen door ouders	Actief afdalen en opstaan
Nog geen sprake van een oud leven	Scheiding tussen oud en nieuw leven
Wordt gezien als een vervanging of voortgaande lijn van de vleselijke besnijdenis (uiterlijk verbondsteken)	Uitbeelding van de ware besnijdenis, zonder handen door de Geest
Heilig Sacrament	Symbool
Enkele druppels	Totale onderdompeling
Jezus zegende de kinderen, maar doopte ze niet	Gedoopt worden zoals Jezus
Menselijke ceremonie	Gehoorzaamheid aan Gods Woord

18 Conclusie

Na veel bestudering en lezing in het Woord van God:

- 1 De kerk **niet** is gekomen in de plaats van Israël.
- 2 De doop is **niet** gekomen in plaats van de besnijdenis
- 3 Wij uit de heidenen **niet** zijn inbegrepen in het verbond wat God met Abraham sloot
- 4 Wij **geen** natuurlijk zaad zijn
- 5 Wij **wel** mogen delen in de zegeningen die van het nieuwe verbond uit gaan
- 6 Wij door geloof uit genade **wel** geestelijke kinderen van Abraham mogen zijn
- 7 **Israël** een bijzondere plaats heeft in Gods hart (Rom.11:12)
- 8 Het is onze **plicht** om deze houding te begrijpen en voor Israël te bidden
- 9 De **doop** is een teken op de **besnijdenis** van het hart

19 Eindconclusie

Op basis van Gods woord kunnen wij niet anders dan concluderen dat de volwassen/geloofsdoop de enige Bijbelse doop is en vele malen aannemelijker is dan de kinderdoop.

7. WAAROM KINDEREN VAN DE GEMEENTE NIET GEDOOPT MOETEN WORDEN

In het navolgende gedeelte zullen wij ingaan op een aantal stellingen/toepassingen die vaak gebruikt worden rond de kinderdoop en deze vanuit het Woord behandelen.

Het is zeer kwalijk dat in theologische verhandelingen, die gaan over dit onderwerp, vrijwel met geen woord over de positie van Israël wordt gesproken. Het lijkt alsof men opzettelijk voorbijgaat aan de vele profetische uitspraken betreffende het Joodse volk. Israël vervult hooguit nog een **schaduwrol**.

We raden de lezers aan het Woord van God hierop nauwkeurig te onderzoeken. Het Woord van God, de Waarheid, zal u vrijmaken.

1. God is de eerste die tot ons komt in de kinderdoop, Hij begint en niet de mens.

Is dat zo? De volwassene die zich laat dopen kan nooit meer de eerste zijn om diverse redenen: (1) God heeft de hemel en aarde gemaakt, de aarde geschapen voor de mens om erop te wonen; dat is Zijn begin met de mens. (2) Na de zondeval opent God wederom de weg terug naar het heil. Hij geeft een nieuw lichaam met Christus als hoofd.

(3) Hij zelf heeft het Woord ons gegeven opdat wij Zijn Woord zouden geloven. Geloven is geen verdienste van de mens, maar geloof is het middel wat God zelf gegeven heeft. (4) Hij roept op om tot Hem te komen en Zijn Woord te geloven en gehoorzaam te zijn. Als wij 'amen' zeggen op dat Woord en Hem geloven zijn dat Zijn weldaden en niet een mens die zelf kiest... Hij roept, Hij nodigt, Hij geeft, Hij leidt de weg enz.

Als een gelovige zich laat dopen is dat dus geen zelfgekozen individuele egoïstische keuze, maar gehoorzaamheid aan het Woord van God.

2. De kinderdoop is een cheque waarmee wij tot Hem mogen gaan.

Het doopwater is niet de cheque waar wij tot Hem mogen gaan, maar Zijn Eigen Woord is de cheque die Hij de mensheid geeft. Zijn Woord dat roept naar de mens om zich te bekeren en te leven (Ez. 18:23 en vers 32 Ez.33:11 en 1Tim.2:4 en 2Petr.3:9). Bij deze woorden van God Zelf mogen wij onze vinger leggen en tot Hem gaan, Hij **zal** Zijn Woord waar maken. Deze woorden moeten wij ook onze kinderen leren en met deze woorden mogen wij ook naar de Hemelse Vader gaan en bij Hem pleiten voor het leven van onze kinderen. (Deut.6:1-7).

Dus niet de (kinder)doop maar het volbrachte werk van Jezus Christus is onze pleitgrond!

3. De doop is een (heilig) sacrament.

Het woord sacrament komen wij niet tegen in de Bijbel en komt uit de vroege eeuwen. Sacrament betekent inwijdingsmiddel of toewijdingsmiddel. Waar men uit het heidendom vele ceremoniën, rituelen, mysteries of sacramenten kende, werd dit woord later door de (roomse)kerk overgenomen. Men ging de doop zien als middel waardoor je in de kerk werd ingelijfd en waardoor men in de gemeente des Heren werd opgenomen. Door de doop werd je een kind van God.

Wij zullen duidelijk moeten zien dat de doop geen sacrament is en een heilige status heeft. Door de doop krijg je geen deel aan het heil, noch aan de genade. Het is niet een genade teken of een zegel van God aan ons gegeven. Het is ook niet een teken van onze trouw aan God. De Bijbel leert dit alles nergens! Het woord 'sacrament' heeft voor veel misleiding gezorgd. Wij moeten het niet (meer) gebruiken.

HOE ZIT HET?

Opdracht voor het dopen van volwassen gelovigen uit de heidenen is een zendingsbevel en gold voor toen.

Er gaat een wissel om, het gaat niet over zendingsevangelie, maar evangelie dat gaat naar Jood en heiden, en inderdaad de kinderen tellen mee, maar hier hoeven ze niet voor gedoopt te worden. Op de pinksterdag klinkt de oproep: geloof het evangelie en laat u dopen, (gericht tot de Joden) en nog niet tot de heidenen, want na het visioen van Petrus gaat het Evangelie richting de heidenen en krijgen de discipelen de opdracht ieder die gelooft (Jood en heiden) te dopen.

Het geloof in Christus is niet overdraagbaar en heeft met persoonlijke keuze te maken. Dit geldt voor de Jood en de Griek.

De (gelovige) Joden besnijden hun kinderen nog steeds omdat dat een eeuwigdurend verbond is wat God met hen gesloten heeft. Komen hun en onze kinderen tot geloof in Jezus Christus, dan worden zij beiden gedoopt door onderdompeling.

4. Onderdompelen of besprekelen.

De Bijbel leert duidelijk hoe de vorm dient te zijn van het dopen (onderdompelen). Het beeld dat wij kunnen zien in Rom.6 beeldt een (feestelijke) begrafenis uit. Namelijk het afleggen en begraven van de oude zondige mens. Als men na de doop weer uit het water tevoorschijn komt, stijgt men op als een nieuwe schepping! Deze symboliek missen wij volledig bij het besprekelen van baby's/volwassenen.

Indien u Zijn offer op Golgotha dankbaar aanvaart, hoort u Hem óók na te volgen in Zijn dood en begrafenis door u te laten onderdompelen *“Daar gij met Hem **begraven** zijt in de doop”* (Kol.2:12). De Bijbel spreekt duidelijk over één doop d.w.z. de doop die iemand ondergaat, nádat hij of zij tot bekering en wedergeboorte is gekomen.

5. Is de besnijdenis voor het volk Israël opgehouden?

Besnijdenis = teken van het verbond met de nakomelingen van Abraham.

Als de doop in de plaats van de besnijdenis zou zijn gekomen dan zou de besnijdenis voor de nakomelingen van Abraham opgehouden zijn! Dan zou het verbond tussen God en Zijn volk Israël verbroken zijn! Dan zou God niet meer de God van Israël zijn! Laat dat diep tot ons doordringen! Dit speciale verbond is niet op de kerk overgegaan!

Er staat niet in de Bijbel:

- **Dat Gods verbond met Israël verbroken is.**
- **Dat de besnijdenis voor de nakomelingen van Abraham opgehouden is.**
- **Dat de kerk in de plaats van Israël is gekomen.**
- **Dat de kinderdoop in de plaats van de besnijdenis is gekomen.**

Er staat wel in de Bijbel (in het Eerste en Nieuwe Testament) dat het verbond met Abraham met als teken de besnijdenis eeuwigdurend en niet verbroken is. (Ps.105:8-10 en Gal.3:17-18)

6. Wat leert de Bijbel over dopen?

De volgende teksten (+/- 45 stuks!) gaan over handelingen die aan de doop voorafgaan en gaan over volwassenen die geloven, horen, belijden enz.

Mat.3:6 Mat.3:11 Mat.3:13 Mat.21:25 Mat.28:19 Marc.1:4 Marc.1:5 Marc.1:8 Marc.1:9 Marc.16:16

Luc.3:3 Luc.3:7 Luc.3:12 Luc.3:16 Luc.7:29 Luc.7:30

Joh.11:25-33

HOE ZIT HET?

Hand.2:38 Hand.2:41 Hand.8:12 Hand.8:13 Hand.8:14-16 Hand.8:36-37 Hand.9:18 Hand.10:46-47
Hand.13:24 Hand.16:14-15 Hand.16:32-33 Hand.18:8 Hand.18:25 Hand.19:3 Hand.19:4 Hand.19:5
Hand.22:16

Rom.6:3 Rom.6:4

1Kor.1:13-17 1Kor.10:2 1Kor.12:13 1Kor.15:29

Gal.3:27

Kol.2:12

Hebr.6:1-2

1Petr.3:21

Al deze teksten spreken over een bepaalde volwassenheid van de gedoopte personen. Ook gaat er in veel teksten onderwijs aan de doop vooraf.

7. Wat de Bijbel leert.

De doop **na** het geloof in God is het zichtbaar teken van het geloof in God.

Door bewust geloof worden de heidenen bij Gods volk gerekend, niet door de besnijdenis.

8. Eerst dopen dan geloven?

Er staat: Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden (Marc.16:16). Er staat dus: **éérst** geloven en **dán** laten dopen! Niet alvast een baby dopen en dan maar afwachten of het zich later wel of niet bekeert en gelooft.

De kinderdoop is volledig gebaseerd op het geloof van de ouders, terwijl de dopeling zelf daar totaal geen inbreng in heeft. Van de dopeling wordt dus verwacht, dat hij op latere leeftijd zijn instemming geeft voor de keuze die zijn ouders destijds voor hem hebben genomen. Dat is dan de geloofsbelijdenis. Deze traditie lijkt wel erg Bijbels maar is het niet, integendeel, Want stel dat het kind later niet tot geloof komt wat is dan de waarde van de doop? En nog iets: Wat gebeurt er met het kind op het moment dat hij gedoopt wordt...?

9. Door de doop wordt het kind in het verbond ingelijfd.

Psalm 105:6-7 gaat over Gods belofte aan Abraham en aan zijn nakomelingen enz. De Heere bevestigt die beloften met een **contract** dát wordt **een verbond** genoemd. Het **zegel** van dát verbond is de besnijdenis van Abraham en zijn nageslacht, **het volk Israël**.

In de Schrift wordt nergens de term '**genadeverbond**' gebruikt. Het is een ten onrechte, door de schrijvers van het doopformulier, bedachte term om kennelijk op deze wijze bij kerkleden de indruk te wekken dat zij door de kinderdoop deel krijgen, zowel aan het oude verbond als aan het nieuwe verbond. Het is dus zo dat niet-Israëlieten deel aan dit verbond krijgen, op het moment dat zij tot bekering en wedergeboorte gekomen zijn. Hand.10:44-48 en Efeze,3:4-6 (zie verder hoofdstuk 17 met wie zijn de verbonden gesloten)

Het is niet de kerk die de 'bemiddelingspositie' heeft om mensen **toegang** te verlenen tot het zogenaamde bondsvolk.

De Schrift leert dat de doop een **afsluiting** is, een afleggen van het oude leven in het watergraf.

Niet de doop, maar de persoonlijke bekering verleent de toegang tot het heil en het Nieuwe Verbond!

10. Psalm 105

Het is altijd goed om de berijmde psalmen te vergelijken met de Bijbelse onberijmde psalmen om de verschillen op te merken. Psalm 105:5 wordt vaak gezongen: 't verbond met Abraham Zijn vrind, bevestigt Hij van kind tot kind' (zo staat het er niet in de onberijmde psalm). De onberijmde versie laat zien waar het over gaat, Israël is Gods uitverkoren volk en wij moeten doorlezen naar de verzen 10 en 11. Hier wordt helaas niet over gesproken...

Als u Psalm 105:5 zingt wees u bewust dat dit niet gaat over de kinderen die binnengebracht worden maar over het verbond met Abraham en zijn (klein) kinderen, Joodse kinderen dus.

11. Hoe verkrijgt de niet-jood deel aan het nieuwe verbond?

Als de niet-jood geen deel krijgt aan het nieuwe verbond door het ontvangen van de kinderdoop, waardoor hij (aldus de leer) ingelijfd zou worden, hoe kan hij dan wél toetreden tot dit verbond, dat God met Israël heeft gemaakt?

Door zich te bekeren tot de God van Israël. Hij is degene tot wie de niet-jood zich moet wenden, heel persoonlijk, met een verbroken hart; bewust toegeven zondaar te zijn, voor God niet te kunnen bestaan. Hij zal God moeten vragen het verdorven mensenhart te verwijderen. Hij vraagt verlossing door het bloed van Jezus Christus. Dit is de belangrijkste beslissing die een mens ooit in zijn leven kan nemen. Het vraagt een volkomen overgave aan God.

Voor de niet-Jood ligt hier het beginpunt. Zijn ontmoeting met de God van Israël, Jezus Christus, vindt plaats in de besnijdenis van het hart. Voor hem is er geen verbondsrelatie met God, tót het moment dat hij door persoonlijke bekering die relatie aangaat. Hij treedt toe, van buitenaf, tot het (door God met Israël gemaakte) Nieuwe Verbond.

Jezus zegt: *Zie ik sta aan de deur en klop. Indien iemand naar Mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem houden en hij met Mij.* (Opb.3:20)

12. De Besnijdenis, vervangen door de doop?

God heeft de besnijdenis, als een altoosdurende inzet, geboden aan het volk Israël. Tot op de dag van vandaag houdt het Joodse volk zich hier nauwgezet aan (óók de Joden die geloven in de Messias!).

De vervanging van de besnijdenis door de doop is een instelling van mensen, op grond van een theologisch bedacht uitgangspunt. Dat uitgangspunt is dat Israël door God zou zijn verworpen, en de kerk nu het ware Godsvolk geworden is. Zo heeft de kerk getracht de plaats in te nemen van Israël in Gods heilsplan. Dit is de z.g. "vervangingsleer"

Nergens in de Heilige Schrift is er sprake van dat de doop is ingesteld in de plaats van de besnijdenis.

De besnijdenis is geenszins vervangen!

13. De kinderen moeten in de kerk ingelijfd worden (zondag 27 catechismus)

Dit lijkt een waardevolle aansporing. Maar de Bijbel roept op een levend lid van het lichaam van Christus te zijn. Dit is iets anders dan een levend lid van de kerk te zijn. Het lijkt een nuanceverschil, maar het is een wezenlijk verschil.

14. De kinderen horen helemaal bij de gemeente

Amen! Ja zij horen er helemaal bij! *Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zodanigen is het koninkrijk van God (Marc.10:13-16).* De (kleine) kinderen horen helemaal bij de gemeente en doen volop mee, Het evangelie is juist ook voor hen bedoeld! Maar hiervoor hoeven ze niet gedoopt te worden.

15. Wat Jezus bedoelt

Jezus sprak aangaande de kinderen die tot Hem werden gebracht, dat voor zodanigen het Koninkrijk Gods is. Hij bedoelde te zeggen dat de kinderen, die in hun ouders geheiligd werden, recht hebben op vrede, dat is ongestoord leven, op gerechtigheid, dat is op wetmatigheid naar lichaam, ziel en geest, en op blijdschap dat is op de 'sfeer' van het rijk Gods.

16. Geheiligd in Christus

Onze kinderen zijn niet geheiligd in Christus zoals het doopformulier leert, maar door hun gelovige ouders. (1Kor.7:14)

Dit betekend niets minder dan: afgezonderd, in een aparte positie gesteld tot heil.

Zij komen in een invloedssfeer van het evangelie terecht en dat is een geweldig voorrecht!

Met een besprenkeling van zuigelingen heeft dat niets te maken. Er rust op de ouders een verantwoordelijke taak, om hun kinderen op te voeden in de vreze des Heeren.

17. Doop; het uiterlijk teken

De doop is het **uiterlijke** teken van wat **in** de mens (jong) volwassene gebeurd is (maar wat eigenlijk in de hemelse gewesten plaats vond). Namelijk dat wij uit het rijk der duisternis overgezet zijn in het Koninkrijk van de Zoon Zijner liefde. (Kol.1:13)

Of zoals Paulus het zegt in Galaten 3:27-29

Gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u nu met Christus bekleed...

Dán zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenaam.

18. Relatie genadeverbond en kinderdoop

In de theologie heeft men geprobeerd een verband te leggen tussen het genadeverbond en de kinderdoop, met als doel om de kinderdoop te kunnen legitimeren maar de Bijbelse grond daarvoor ontbreekt!

19 Overgeven aan God

Niet door geboorte uit christenouders, noch door de (kinder)doop, wordt iemand christen, maar door de persoonlijke bekering en wedergeboorte uit God... (Joh.1:12-13 en Joh.3:5-6)

Doordat de kerk zich ziet als bondsvolk, wordt het kennelijk als van meer belang geacht aan het feit dat de ouders belijdend lid zijn, dan aan de vraag of deze ouders zich persoonlijk Gods eigendom weten.

Is dit laatste het geval, dan heeft het kind er in die zin baat bij, dat de ouders het gedurende zijn jeugd zullen wijzen op de noodzaak van persoonlijke verlossing. Toch zal het kind, op de leeftijd van onderscheid gekomen, zélf zich moeten overgeven aan God en gedoopt moeten worden.

Afsluiting

Aangezien er bij (jonge) ouders vaak minder kennis is over de Bijbelse doop en het vaak bekeken en gelezen wordt door een reformatorische en ge(formulier)de bril lijkt alles duidelijk verklaarbaar in de Bijbel te staan, met deze extra bijlage en de overige hoofdstukken over de doop mag ook vanuit Gods woord een ander beeld over de Bijbelse doop naar voren komen.

Laten wij elkaar niet oordelen over de keuze die wij maken maar vooral naar elkaar omzien en uit te zien naar de komst van Christus!

8. OVERDOPEN

Overdoop.

Kent de Bijbel een overdoop? Ja!

De mensen die eerder door Johannes gedoopt werden (de doop voor Israël Joh.1:31) voor vergeving der zonden werden later gedoopt met de doop van Christus (aan Zijn dood gelijk worden en met Hem opstaan in een nieuw leven).

Zie o.a. Hand.19:1-7.

Dit is natuurlijk een unieke situatie en iedereen begrijpt dat als wij vandaag de dag bijvoorbeeld in een pinksterkerk gedoopt zijn, en later overgaan naar een baptistengemeente, we niet nog eens gedoopt moeten worden, omdat de eerste doop in een andere kerk heeft plaats gevonden.

Als wij de doop, zoals beschreven in Romeinen 6, hebben ondergaan, hoeven wij niet nog eens gedoopt te worden.

Kinderdoop zonde?

Waarom moeten wij onze kinderen niet *ten doop houden*?

Zoals wij eerder beschreven mist in de kinderdoop de bekering, het geloof, het afleggen van de oude zondige mens, de wedergeboorte. En het kan vanuit Bijbels perspectief gezien niet worden erkend als doop (het is een kerkelijk ritueel). De kinderdoop vormt uiteindelijk zelfs een barrière om tot de ware doop te komen!

Als wij onze kinderen ten doop houden 'denken' wij hiermee dat ze in het (genade)verbond van God en Zijn rijk komen. Wij hebben echter gezien dat onze kinderen niet op grond van geboorte, maar op grond van wedergeboorte in het nieuwe verbond komen, dat God met Israël gesloten heeft.

De kinderdoop tast de betekenis van de Bijbelse doop aan en men 'beroofd' het kind daardoor ook van het sterkste getuigenis van zijn opstanding.

Met goede bedoelingen wordt ingegaan tegen wat de Bijbel noemt: de Doop.

Zoals wij bij het avondmaal geen (kleine)kinderen toelaten maar alleen zij die weten wat de betekenis van deze gedachtenis maaltijd is, moeten wij onze kinderen niet laten dopen. Hierdoor worden zij weerhouden om later, als zij tot geloof mogen komen, het uiterlijke teken van hun geloof in Jezus Christus (de doop) te ontvangen en hierin Gods Woord gehoorzaam te zijn.

Door de kinderdoop wordt er een belemmering opgeworpen op de weg die God met kinderen wil gaan.

Onderzoek hierin zelf ook de Bijbel. Bestempel niet de mensen, die als volwassenen/gelovigen de Bijbelse doop hebben ondergaan, als zondaren omdat zij als kind al eens gedoopt zijn.

9. KORTE OVERDENKINGEN ROND DE DOOP

1. Hoe kunnen wij zo dicht mogelijk blijven bij wat de Bijbel, Jezus en de apostelen ons onderwijzen en voordoen? Oftewel wat is het meest aannemelijke en het beste te onderbouwen?
2. Er is géén één duidelijke tekst die ons vertelt dat kinderen gedoopt werden, laat staan besprenkeld. Wij hebben géén één tekst in de hele Bijbel waar we lezen dat een baby gedoopt wordt, zelfs geen enkele aansporing. Het feit dat baby's mee gedoopt werden wanneer het hele huis gedoopt werd is dus een aanname!
3. De volwassendoop wordt ook niet onderbouwd met enkele teksten uit de Bijbel, maar het gehele Woord gaat er over.
4. Bijbelse voorwaarde voor de doop = geloof en bekering!
5. De doop is het teken en zegel van de belijdenis van de gelovige. Daarom mogen alleen zij gedoopt worden die belijdenis van hun geloof hebben afgelegd.
6. Nergens wordt in de Bijbel de doop als een teken van een verbond uitgelegd!
7. De besnijdenis heeft een totaal andere betekenis dan de doop.
8. Wij moeten goed beseffen dat het genadeverbond een 'theologisch' bedacht verbond is. Waar kunnen wij duidelijk lezen dat God met ons een verbond der genade opricht?
9. In Gen.17:9-12 wordt de opdracht tot besnijdenis duidelijk gegeven. Waarom lezen wij dat niet van de kinderdoop?
10. 'Het doopwater wat scheiding brengt' mogelijk kent u deze uitdrukking wel. Wat ons betreft is het niet 'het doopwater wat scheiding brengt' maar; de *visie* die de meeste mensen er op hebben. De Bijbel is éénduidig in wat met de doop bedoelt wordt en voor wie het bestemd is.
11. Wanneer de kerk niet was begonnen te leren dat de kinderdoop een soort besnijdenis is, was toch nooit iemand op die gedachte gekomen! De Bijbel leert het in ieder geval nergens!
12. Als u nu weet dat in de Bijbel met 'de uitverkorenen' Israël wordt bedoeld; lukt het dan nog om (alleen!) vanuit de Schrift de kinderdoop te onderbouwen?

10. VRAGEN DIE OVERBLIJVEN

1 Is het verbond in Jeremia 31:31-34 overgegaan op de kerk?

Antwoord van W&E: Nee! De Bijbel is hier duidelijk over, juist hier komt de vervangingsleer vandaan dat de kerk de plaats van het ongelovige joodse volk heeft ingenomen. Met dank aan God mogen de gelovige heidenen delen in de zegeningen die van het verbond uit gaan. (Gal.3:14)

Antwoord lezer:

2 Is de doop i.p.v. de besnijdenis gekomen?

Antwoord W&E: Nee! De besnijdenis in het OT heeft een totaal andere betekenis als de doop in het nieuwe testament. En de doop is niet het teken van een verbond sluiting in het NT maar het vergoten bloed van Christus (beker der dankzegging ingesteld bij het Pascha)

Antwoord lezer:

3 Waar kunnen wij duidelijk vinden in de Bijbel dat de doop het teken van het nieuwe verbond is?

Antwoord W&E: Dat kunnen wij nergens in de Bijbel lezen. Christus heeft in dat teken voorzien door Zijn bloed te geven.

Antwoord lezer:

4 Artikel 34 van de **Nederlandse geloofsbelijdenis**, spreekt over: Dat de besnijdenis heeft afgedaan, en Hij (Christus) in de plaats daarvan heeft verordend het sacrament van de heilige doop.

Heeft Christus dat verordend, en waar staat dat in de Bijbel?? En waarom staan er geen verwijst teksten bij dit gedeelte?

Antwoord W&E: Nergens!

Antwoord lezer:

5 Lees vraag en antwoord 74 van de **Heidelbergse Catechismus**

Waarom klopt niet één van de genoemde verwijst teksten?

zie bv verwijsttekst:

- (a) Gen.17:7 Gaat duidelijk over het verbond met Abraham en ZIJN nageslacht en HUN generaties....
- (b) Mat.19:14 Hier ZEGENT Christus de kinderen heeft niets met de doop te maken.....

6 Waar kunnen wij duidelijk in de Bijbel lezen dat de verbondslijn duidelijk uitkomt bij de kinderdoop?

Antwoord lezer:

7 Jezus geeft opdracht tot onderwijs aan al de volken hen dopend...

Dit onderwijs van Jezus bestaat uit: lerend al wat ik u geboden heb, geloof in Mij en de wet en de profeten.

Hier lezen wij géén opdracht om kinderen te dopen, hoe kunnen baby's dit onderwijs horen/verstaan?

Antwoord lezer:

11. AFSLUITING

Naar aanleiding van de studies/bijbel onderzoek die wij gedaan hebben zijn er vele vragen bij ons naar boven gekomen, geen vragen over de doop zelf, maar meer over de fundamentele grond beginselen die het woord geeft. Het lijkt er op dat de kerk een andere weg is gegaan wat betreft de doop, en er een vermenging met andere gedachten hierover heeft plaats gevonden. Wat wij daarin steeds weer tegen zijn gekomen, en waar wij op grond van Gods Woord niet in mee kunnen gaan is de vervangingsleer (de kerk vervangt Gods uitverkoren volk en zij is nu het bondsvolk geworden) wij willen hier afstand van nemen.

Met dit Bijbels onderbouwde document, hopen wij nogmaals aan te geven dat voor ons de Bijbelse lijn over de doop duidelijk is, het is niet bedoeld om andere mensen te overtuigen van ons gelijk.

Heeft u nog vragen of opmerkingen over deze studie/overdenking:

wvbezooijen@hetnet.nl

www.hoezithet.eu

Hartelijke groet,

Walter & Els van Bezooijen

